

တစ်နေ့က ပျက်နေတဲ့ မိမိ
တရားသူ - မိမိ

"ဦးနှောက်ပျက်နေတဲ့ မိစ္ဆာ"

ပြင်ဦးလွင်ဆိုတာ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ မြို့တွေထဲက နေချင်စရာ အကောင်းဆုံး မြို့လေးတစ်မြို့လေး ဆိုတာ သိထားနှင့်ပြီးသားမို့ ဒီမြို့လေးမှာ တစ်နှစ်တာ အခြေချရမှာ ဖြစ်တဲ့ အတွက်ကြောင့် မေနှင်း စိတ်လှုပ်ရှားနေမိတာ အမှန်ပဲ ...။

မေနှင်းက အသက် သုံးဆယ်နား ကပ်နေပြီဖြစ်တဲ့ အိမ်ထောင်သည် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်၊ အမျိုးသားဖြစ်သူက အစိုးရဝန်ထမ်းဆိုတော့ သျှောင်နောက် ဆံထုံးပါ ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးလေးအတိုင်း အမျိုးသား တာဝန်ကျတဲ့ မြို့တွေ နယ်တွေမှာ လိုက်ပြီးနေရတယ်။

သူတို့ လင်မယားမှာ ချစ်ခွန်းချို့လို့ ခေါ်တဲ့ မူလတန်းအရွယ် သမီးလေး တစ်ယောက်လည်း ရှိနေသေးတယ်၊ အမျိုးသားဖြစ်သူ လွင်ကိုနဲ့ မေနှင်းတို့ အိမ်ထောင်သက် ၇နှစ်အတွင်းမှာ မေနှင်းတို့ သားအမိလည်း လွင်ကို တာဝန်ကျတဲ့ ဘက်ကို လိုက်နေပေးရင်း မြန်မာပြည်ကို တော်တော်လေး နှံ့နေပြီလို့ ပြောရမယ် ...။

အခုလည်း မေနှင်းတို့ မိသားစု ပြင်ဦးလွင် ပန်းမြို့တော်ဆီကို ရောက်လာခဲ့ကြရပြီ။ လွင်ကို တာဝန်ကျတဲ့ နေရာမှာ မိသားစုရှိတဲ့ သူတွေ အတွက် အစိုးရက သတ်မှတ်ပေးထားတဲ့ အိမ်ထောင်သည် လိုင်းခန်း

တွေကို ထားရှိပေးထားပေမဲ့ လိုင်းခန်းလေးတွေက ကျပ်ကျပ်ကပ်ကပ်
လေးတွေနဲ့ မို့ အသန့်ကြိုက်တတ်ပြီး လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေတတ်သူ
မေနှင်းနဲ့ ဘယ်လိုမှ အဆင်မပြေနိုင် ဖြစ်နေပြန်တယ်။

ဒါကြောင့်လည်း ပြင်ဦးလွင်မှာ ဈေး သက်သက်သာသာလည်း ဖြစ်
လွင်ကိုတို့ တာဝန်ကျတဲ့ နေရာနဲ့ လည်း နီး နေရထိုင်ရတာလည်း ကျယ်
ပြီး အဆင်ပြေမယ့် အိမ်လေးတစ်အိမ်ကို ငှားဖို့ လိုက်စုံစမ်းရင်း နောက်
ဆုံး ဒီအိမ်ကို ရောက်လာခဲ့ကြတယ်။

အိမ်ပုံစံက တစ်ထပ်တိုက်ပုလေး၊ ခြံဝင်းကျယ်ကြီးထဲမှာ တိုက်ပု
လေး နှစ်လုံးကို ဘေးချင်းယှဉ် ဆောက်ထားပြီး တိုက်နှစ်လုံးကြားထဲမှ
ကားနှစ်စီးစာ ကောင်းကောင်း ရပ်နိုင်တဲ့ အထိ ခွာဆောက် ထားသေး
တယ်။

ခြံတံခါးကနေ ဝင်ဝင်ချင်း စမြင်ရတဲ့ ယာဘက်ခြမ်းက တိုက်ပုလေ
ကို မေနှင်းတို့ တော်တော်လေး သဘောကျမိ သွားကြတယ်...၊ ဒီလိုမြို့၊
ဒီလိုနေရာမျိုးတွေမှာ ခေါ်ထားတဲ့ ဈေးတွေထဲမှ

သုံးချိုးတစ်ချိုး နီးပါးလောက်ကို သက်သာနေတာရယ်၊ သစ်သားအိ
မ်တောင် ငှားမရတဲ့ ဈေးနဲ့ လုံလုံခြုံခြုံ တိုက်ပုလေးမှာ ရေမီးအစုံနဲ့ နေနိုင်
မှာ ရယ်ကြောင့် ဒီနေရာလေးကို မေနှင်း ရွေးချယ်ဖြစ်ခဲ့တယ်။

ဈေးချိုပြီး တန်လွန်းတာကြောင့် တော်တော်လေး ကျေနပ်နေမိတ
ယ်၊ အိမ်ထဲမှာ လည်း သူတို့ ချည်းပဲ မဟုတ်ဘဲ ဘေးချင်းကပ်တိုက်မှာ
အိမ်ပိုင်ရှင်ခြံပိုင်ရှင် အဘွားကြီးနဲ့ သူ့သမီးအဒေါ်ကြီး သားအမိနှစ်ယောက်
နေကြတယ်၊ အိမ်ရှင် သားအမိတို့ ရဲ့ တိုက် ကျောဘက်ခြမ်းမှာ
တော့ အိမ်နောက်ဖေး အဖီလေးထိုးထားတဲ့ တဲသာသာ အဖီလေးတစ်ခု
ရှိတယ်၊ အဲဒီမှာ လည်း အိမ်လခမတက်နိုင်လို့ ဆိုပြီး အဖီလေးကိုငှားပြီး

နေနေကြတဲ့ ဝန်ထမ်းမိသားစု လေးယောက် ရှိနေတယ်။

အဘိုးကြီး တစ်ယောက်ရယ်၊ အဘွားကြီး၊ သူ့သမီး ဆယ်တန်း ကျောင်းသူလေးနဲ့ အလယ်တန်းအရွယ် ကလေးလေး၊ လေးယောက် နေနေကြတယ်။

ဒီလို ဈေးတန်တန်နဲ့ ရလိုက်တဲ့ တိုက်ပုလေးရှိတဲ့ ခြံကြီးထဲမှာ နေမယ့် သူနဲ့ သမီးလေးအတွက် အရမ်းကို စိတ်ချရလွန်းနေပြီ။ အိမ်ဘေးမှာ က အိမ်ရှင်၊ အိမ်ရှင် အိမ်နောက်မှာ လည်း မိသားစုတစ်စု ရှိနေတော့ လူတွေအများကြီး အားကိုးလို့ ရပြီမဟုတ်လား၊ တိုက်ထဲကနေ ခြံအပြင်ဘက် ထွက်လိုက်တာနဲ့ ရပ်ကွက်ဈေးထဲ တန်းရောက်သွားတာပဲ... ဒီလောက် ပြည့်စုံနေတာ...၊ ဒီလိုမျိုးနေရာ ရန်ကုန်၊ မန္တလေးမှာ တောင် မရှိနိုင်တော့ဘူး။

အိမ်ရှင်အဘွားကြီးက ဈေးတွေလျှော့ပေးထားတာ ဆိုတော့ တော်တော်လေး သဘောကောင်းမှာ ပဲ လို့ တော့ မေနှင်းတစ်ယောက် စိတ်ထဲမှာ ကျိတ်အမှတ်ပေး ဖြစ်ခဲ့တယ်။ တိုက်ပုလေးထဲဝင်ဖို့ တိုက်အိမ် အဝင်တံခါးကို ဖွင့်လိုက်ပြီဆိုတာနဲ့ အိမ်ထဲက အေးစိမ့်စိမ့် ညှိစိုစို အနံ့စိမ်းကြီး တစ်ခုက ကြုံဆိုနေတာနဲ့ ကြုံလိုက်ရတယ်။

အိမ်ကအသစ်တော့ မဟုတ်တော့ပေမဲ့ ခဏခဏ ပြင်ဆင်ထားပုံရတော့ သစ်လွင်နေတယ်။ အိမ်ထဲက အနံ့တွေကြောင့် ဒီအိမ်က အခန်းပိတ်ထားတာ ကြာပြီ ဆိုတဲ့ သဘောကို ပြသနေတယ်။

အိမ်ထဲရောက်တော့ ဟိုဒီပတ်ကြည့် ဖြစ်တယ် ...၊ အိပ်ခန်းတစ်ခန်း၊ အိပ်ခန်းက ထွက်တာနဲ့ အိမ်အဝင်ပေါက်နဲ့ တစ်တန်းတည်း ဖြစ်နေတဲ့ ဧည့်ခန်းကို ရောက်မယ်၊ ဧည့်ခန်းကနေ ဆက်သွားမယ်ဆိုရင် အနောက်မှာ မီးဖိုခန်းနဲ့ အိမ်သာကို တွဲလျက်သား တွေ့နိုင်မှာ ပါ။

မေနှင်းလည်း ပါလာတဲ့ တစ်ကိုယ်ရေစာ အဝတ်အစား ပစ္စည်းတွေကို အထုပ်ထဲကနေ ထုတ်လိုက်ပြီး နေရာချနေတုန်း အမြဲ ကိုယ်နားမှာ ဆောင်ထားတတ်တဲ့ ဖုန်းလေးက မြည်သံ ကြားလိုက်ရတယ်။

"ဟဲလို..."

"ဟဲလို မမလား ..."

တစ်ဖက်ကလူကို မေနှင်း ကောင်းကောင်း သိသွားပြီ... မကြာခင်ရက်ကမှ ကလေးမွေးပြီး ဆေးရုံက ဆင်းလာတဲ့ သူ့ယောက်ျားဘက်က အမျိုး ဝမ်းကွဲညီမတစ်ယောက် ဖြစ်နေတယ်။

"အေး ညီမလေးပြော"

"ဟုတ် မမရေ ... ညီမလေးကို အမျိုးသား သင်္ဘောတက်နေတုန်း မန္တလေးအိမ်မှာ ပျင်းနေတယ်ဆိုရင် ပြင်ဦးလွင်မှာ မမ ငှားထားတဲ့ အိမ်ရုံတယ်တဲ့ အဲဒီမှာ မမကို အဖော်လုပ်ပြီး လာနေဆိုပြီး ကိုကို လှမ်းဖုန်းဆက်လို့ မမရေ"

ယောက်ျားဖြစ်သူ လွင်ကိုက သူတာဝန် ကျတဲ့ နေရာကနေ ခွာလို့ မရပေမဲ့ သမီးနဲ့ မိန်းမကို စိတ်ပူလို့ မေနှင်းတို့ အဖော်ရဖို့ အတွက် မန္တလေးက သူ့ညီမတစ်ယောက်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်တယ် ဆိုတာ မေနှင်း ရိပ်စားမိသွားပြီ။

"ဟုတ်တယ်ညီမလေး လာခဲ့လေ မမတို့ ပဲရှိတာ ဘာမှ ပူစရာမရှိဘူး သွေးနုသားနုနဲ့ နော် လာတာလည်း လာ လမ်းမှာ လည်း ဂရုစိုက်ဦး ကြားလား ပြင်ဦးလွင်(...) ကားဂိတ်ရောက်ရင် မမကိုဖုန်းဆက်လိုက် ... မမအခုနေနေတဲ့ လိပ်စာကိုလည်း ဖုန်းထဲကနေ စာပို့ထားပေးမယ် ညီမလေး လာဖြစ်အောင်သာ လာခဲ့"
